

Publicerad 2010-08-19 18:16 av kaosflicka

En förenklad situation som får en att tänka om. Tänka nytt. Se igen. Se mer.

Med andra ögon.

Skymningen har lagt sig,
trafiken dött ut.

Gatlyktornas sken skimrar
i vattensamlingarna längs vägen.

En bil passerar,
och en sekund eller två
bländas hon
av det skarpa strålkastarljuset.

Tystnaden ligger så djup
att hon hör hur varje droppe
dunsar ner mot vindrutan.

Föraren slår av till halvljus
och hon får en ny chans
att återfå synen.

Bilen skenar snabbt förbi henne
och på andra sidan vägen
ser hon plötsligt en gestalt
hon inte lagt märke till tidigare.

Bussen rullar in mot hållplatsen.
Hon kliver ombord
och känner händerna darra
när hon letar efter biljetten.

Så här imorgontimmarna
är bussen sällan fullsatt
och hon hittar snart ett ledigt säte.

Hon slår sig ner, blickar ut i mörkret
och inser att ibland är det enda som krävs
att lyfta fram saker i ett nytt ljus.

Hon vänder sig om i bussen.
Ger mannen på andra sidan gaten en sista blick,
och ler sedan för sig själv.

Ia, ibland är det nog så.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kaosflicka med Poeter.se id #33459 innehar upphovsrätten